

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

สารบัญ

ส่วนที่ ๑	บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒	สถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว	๒
	๑. สภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยว	๒
	๒. นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว	๙
	วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)	๑๕
	ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร	๑๖
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สถานภาพด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร ด้วย SWOT	๑๘
ส่วนที่ ๔	วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร	๒๓
	ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา	๒๔
ส่วนที่ ๕	การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ	๒๖
ภาคผนวก	แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว (ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)	๒๗

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ความนำ

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร ให้มีทิศทางการพัฒนาด้านท่องเที่ยวที่ชัดเจน เหมาะสม และสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศ และยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร โดยคณะทำงานประกอบด้วยตัวแทนจากทุกส่วนราชการในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อดำเนินการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ซึ่งได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทุกส่วนราชการ จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

สิงหาคม ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๒

สถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว

๑. สภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของโลก ซึ่งในปี ๒๕๕๘ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลกมีมูลค่ากว่า ๗.๘๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือร้อยละ ๙.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศทั่วโลก (Gross Domestic Product: GDP) ในส่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยนั้นได้สร้างรายได้กว่า ๒.๒๓ ล้านล้านบาท มีมูลค่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกว่าร้อยละ ๑๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อน เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศควบคู่กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอื่นที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสถานการณ์โลกและ พฤติกรรมของผู้บริโภค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาและพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวในตลาดโลก

๑.๑.๑ การท่องเที่ยวทั่วโลกมีการเติบโตและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลก (The United Nations World Tourism Organization: UNWTO) พบว่าในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกอยู่ที่ ๑.๒ พันล้านคน โดยในช่วงปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๘ จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกมีอัตราการเติบโต อยู่ที่ร้อยละ ๖ ทั้งนี้ UNWTO ได้คาดการณ์ว่าในปี ๒๕๗๓ จะมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลก จำนวนกว่า ๑.๘ พันล้านคน หรือคิดเป็นอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ ต่อปี ซึ่งคาดการณ์เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทาง มาয়งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จำนวน ๕๓๕ ล้านคน คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕๗ ในจำนวนดังกล่าวแบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๒๙๓ ล้านคน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน ๑๘๗ ล้านคน โอเชียเนีย จำนวน ๑๙ ล้านคน และเอเชียใต้จำนวน ๓๖ ล้านคน

๑.๑.๒ ในปี ๒๕๕๘ การท่องเที่ยวทั่วโลกมีมูลค่าประมาณ ๗.๘๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๙.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั่วโลก (Gross Domestic Product: GDP) มีการเติบโตจากปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีมูลค่าอยู่ที่ ๖.๓ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ร้อยละ ๓ ต่อปีทั้งนี้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยว ได้แก่ ๑) ปัจจัยโดยตรง (Direct Contribution) ประกอบด้วย การใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยว ในประเทศ รวมถึงการใช้จ่ายของรัฐบาลในภาคบริการด้านการท่องเที่ยวส่งผลโดยตรงต่อ GDP ของการท่องเที่ยวโลก ประมาณ ๒.๕ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณร้อยละ ๓๑ และ ๒) ปัจจัยโดยอ้อม (Indirect Contribution) ประกอบด้วย การลงทุนจากอุตสาหกรรมอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การใช้จ่ายของรัฐบาล ในการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยทั่วไป และการซื้อสินค้าและบริการโดยธุรกิจใอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อนำมาใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายของอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อ GDP การท่องเที่ยวโลก ทำให้ในปี ๒๕๕๘ มีมูลค่าต่อ GDP การท่องเที่ยวโลก ประมาณ ๕.๔ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๙ ของมูลค่าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลก

๑.๒ สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

๑.๒.๑ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เพิ่มสูงขึ้นติดอันดับที่ ๑๑ ของโลก สะท้อนให้เห็นจากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยในระยะเวลาที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก ๑๔ ล้านคน ในปี ๒๕๕๒ มาเป็น ๒๙.๘ ล้านคน ในปี ๒๕๕๘ ซึ่งมากเป็นอันดับที่ ๑๑ ของโลก ประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีและลาว ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มนักท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) พบว่าในช่วงปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ มีการเติบโตกว่าร้อยละ ๙ ต่อปีโดยในปี ๒๕๕๗ นักท่องเที่ยวไทยเดินทางคิดเป็น ๑๓๖.๒ ล้านคนครั้ง และเพิ่มสูงขึ้นในปี ๒๕๕๘ ที่ ๑๓๘.๘ ล้านคนครั้ง

๑.๒.๒ รายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว โดยในปี ๒๕๕๖ ประเทศไทย มีรายได้จากการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๑.๒ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๐๘ จากปีที่ผ่านมา แม้ว่าในปี ๒๕๕๗ จะมีเหตุการณ์ ชุมนุมทางการเมืองซึ่งส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเหลือจำนวน ๑.๑๗ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๔.๙๓ แต่รายได้ก็สามารถปรับตัวขึ้นสูงกว่าระดับเดิมมาอยู่ที่ ๒.๒๓ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๕๘ ซึ่งในจำนวนนี้แบ่งเป็น รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน ๑.๔๔ ล้านล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวไทย จำนวน ๐.๗๙ ล้านล้านบาท นอกจากนี้ จากการเก็บสถิติของ UNWTO ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ สูงถึง ๔๔.๖ พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือสูงเป็นอันดับที่ ๖ ของโลก ทั้งนี้คาดการณ์ว่ารายได้จากการท่องเที่ยว ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในปี ๒๕๕๙ จะมีรายได้รวม ๒.๔ ล้านล้านบาท และในปี ๒๕๖๐ จะมีรายได้ สูงถึง ๒.๕ ล้านล้านบาท

๑.๒.๓ การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อครั้งสูงขึ้นถึงแม้วันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวจะลดลง โดยในปี ๒๕๕๘ นักท่องเที่ยวต่างชาติมีการใช้จ่ายเป็นจำนวน ๕,๐๗๒.๖๙ บาทต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ากว่าร้อยละ ๖.๒๓ ในทางตรงกันข้าม จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลงมาอยู่ที่เฉลี่ย ๙.๕๕ วัน ซึ่งลดลงร้อยละ ๓.๕ จากปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและมาเลเซีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน อนึ่ง ปัจจัยโดยรวมยังส่งเสริมการพัฒนาของนักท่องเที่ยวต่างชาติอาทิสถานการณ์ ภายในประเทศที่เริ่มดีขึ้นทำให้การท่องเที่ยวไทยฟื้นตัวอย่างรวดเร็วการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจีน และค่าโดยสาร สายการบินระหว่างประเทศที่ลดลง

๑.๓ การประเมินศักยภาพอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

๑.๓.๑ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยหากจะพิจารณาจากความพร้อม และศักยภาพของประเทศไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว พบว่าประเทศไทยยังมีจุดเด่นและข้อได้เปรียบจากประเทศคู่แข่งหลาย ประการ เช่น ทำเลที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์อภิปรัชญาวัฒนธรรมของคนไทย เป็นต้น นอกจากนี้ในปี ๒๕๕๘ World Economic Forum: WEF ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๓๕ จาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก โดยหากพิจารณาในด้านที่สำคัญพบว่าด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๑๖ ด้านโครงสร้างพื้นฐานของ

การคมนาคมทางอากาศอยู่ในอันดับที่ ๑๗ ด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอยู่ในอันดับที่ ๓๔ ด้านความพร้อมของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในอันดับที่ ๖๐ ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นจุดแข็งของการท่องเที่ยวของไทย

๑.๓.๒ การท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับการคัดเลือกให้เป็นที่สุดของโลก ในการจัดอันดับระดับนานาชาติหลายอันดับ เช่น กรุงเทพฯ ได้รับเลือกเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุด ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในปี ๒๕๕๘ โดย Master Card (Master Card's Asia Pacific Destinations Index ๒๐๑๕) รางวัลชายหาดที่ดีที่สุดของเอเชีย ในปี ๒๕๕๘ จาก World Travel Awards รางวัลประเทศท่องเที่ยวที่ดีที่สุด ในด้านการท่องเที่ยวครอบครัว การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อน สถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการวิเวก ในปี ๒๕๕๗ รางวัลสถานที่เพื่อการประชุมและจัดงานยอดเยี่ยมจาก TTG Travel Awards ในปี ๒๕๕๗ และประเทศไทยได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยว Grand Travel Award จากนิตยสาร Travel News นิตยสารธุรกิจท่องเที่ยวชื่อดังจากภูมิภาคแอฟริกาใต้ ในปี ๒๕๕๔ ติดต่อกันเป็นเวลา ๙ ปี เนื่องจากความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ของประเทศไทยในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมระดับโลก อย่างไรก็ตามทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถคงความนิยมและรักษาอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๓.๓ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ยังคงมีทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน และศักยภาพในการพัฒนาตามวงจรการท่องเที่ยว ดังนี้

๑) การวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับที่ผ่านมาประเทศไทยมีการจัดการและการทำการตลาดได้เป็นอย่างดีจากการจัดอันดับของ WEF ทางด้านประสิทธิภาพของการตลาดประเทศในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยได้รับคะแนน ๕.๔ จาก ๗.๐ หรือเป็นอันดับที่ ๒๓ จาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีโอกาสที่จะพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดได้ อาทิการอำนวยความสะดวกในขั้นตอน การดำเนินการขอวีซ่า การพัฒนาระบบวางแผนท่องเที่ยวและระบบจองบัตรโดยสาร รวมทั้งการปรับใช้เทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๒) การเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย ความครอบคลุมของเครือข่ายเที่ยวบินระหว่างประเทศ และการเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศอื่นในภูมิภาค ถือเป็นจุดแข็งของประเทศไทย จากการจัดอันดับ ของ International Air Transport Association ในด้านอัตราส่วนที่นั่งต่อกิโลเมตร บินต่อสัปดาห์ (Available International Seat-Km per Week) ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีอัตราส่วนดังกล่าวสูงถึง ๒,๒๐๖ ที่นั่ง ซึ่งอยู่ในอันดับ ที่ ๑๓ จาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในด้านความเชื่อมโยงของระบบขนส่งมวลชน ระหว่างสนามบินและตัวเมือง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ปัญหาขีดความสามารถในการรองรับ ของสนามบิน และปัญหาขาดแคลนบุคลากร เป็นต้น

๓) การพักอาศัยในประเทศไทย จากการสำรวจข้อมูลโรงแรมและสถานที่พักแรมในประเทศไทย พบว่ามีจำนวนที่เพียงพอ มีความหลากหลาย และอยู่ในระดับราคาที่เหมาะสม จากผลสำรวจห้องพัก โดย Euromonitor และธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี ๒๕๕๘ พบว่าประเทศไทยมีจำนวนห้องพักมากกว่า ๖๓๒,๐๐๐ ห้อง โดยมีการเติบโต กว่าร้อยละ ๓ ต่อปีในช่วงปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ และยังได้รับคะแนนจาก TripAdvisor ในปี ๒๕๕๘ ด้านคุณภาพของโรงแรม สูงถึง ๔.๘ จาก ๕.๐ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดในด้านมาตรฐานและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพัฒนา ต่อยอดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์โลก

๔) การเดินทางภายในประเทศไทย ระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศไทย มีความพร้อมในระดับหนึ่ง โดยมีเส้นทางการคมนาคมทางอากาศเชื่อมโยงสู่เมืองหลักและเมืองรองอย่างครอบคลุมทั้งประเทศ มีเส้นทางการคมนาคมทางถนนที่ได้มาตรฐาน แต่ยังมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการและการเชื่อมโยงของระบบขนส่งมวลชน ปัญหาในด้านคุณภาพและมาตรฐานของระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ เส้นทางที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง ตลอดจนการขาดระบบข้อมูลและสารสนเทศที่นำมาใช้พัฒนาและสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

๕) ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและมีชื่อเสียงจำนวนมากซึ่งกระจายไปทั่วทุกภูมิภาค อีกทั้งบุคลากรไทยมีความโดดเด่นด้านการบริการ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การกระจุกตัวของแหล่งท่องเที่ยวหลักในบางพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาด้านขีดความสามารถในการรองรับ ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ยั่งยืน ปัญหาด้านความสามารถทางภาษา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยในอนาคต หากยังไม่มีการดำเนินการบริหารจัดการอย่างเร่งด่วนเพื่อรักษา ระดับความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาอย่างยั่งยืน

๖) ความสะดวกสบายและความปลอดภัยในการท่องเที่ยว แม้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพการบริการและมีเครือข่ายอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารที่ค่อนข้างครอบคลุม แต่ในด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในเรื่องมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของประเทศไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เกิดอาชญากรรม อุบัติเหตุและการหลอกลวง นักท่องเที่ยวบ่อยครั้ง ซึ่งจากการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๘๙ ของโลก ในด้านสุขอนามัย อันดับที่ ๑๖ ในด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม และอันดับที่ ๑๓๒ ในด้านความปลอดภัย โดยทั้งสามมิตินี้เป็นจุดที่ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนา เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถ ด้านการท่องเที่ยว พร้อมทั้งจะรองรับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

๗) การทบทวนประสบการณ์การท่องเที่ยวหลังจากเดินทางกลับ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยได้รับคะแนนความพึงพอใจที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งในภูมิภาค โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยโดย TripAdvisor ในปี ๒๕๕๘ ที่สูงถึง ๔.๖ จาก ๕.๐ คะแนน อย่างไรก็ตาม จำนวนข้อความแสดงความคิดเห็นเชิงบวก ผ่านสื่อออนไลน์ยังอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวขาเข้า พบว่ามีเพียง ๑๒๐ ข้อความต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๑,๐๐๐ คน เมื่อเทียบกับประเทศออสเตรเลียซึ่งเป็นประเทศชั้นนำในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ประสบความสำเร็จ ในด้านการได้รับความความคิดเห็นเชิงบวก จากนักท่องเที่ยวกว่า ๗๑๘ ข้อความต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๑,๐๐๐ คน บน TripAdvisor ในปีเดียวกัน จากการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวของไทยตามวงจรการท่องเที่ยว พบว่าประเทศไทยมีความโดดเด่นเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถสร้างความพึงพอใจได้สูง แต่ยังขาดการรักษาแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ยังต้องปรับปรุงและภาพลักษณ์ด้านลบต่อเนื่องที่ต้องเร่งแก้ไข ความสะอาดและสุขอนามัยของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอีกประเด็นที่ประเทศไทยต้องให้ความสนใจในการพัฒนา เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสูงขึ้นและดึงดูดนักท่องเที่ยวตลาดคุณภาพ

๑.๔ แนวโน้มสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลกในอนาคต เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงไปตามแนวโน้มของโลก ดังนั้น จึงต้องมีการวิเคราะห์ แนวโน้มหลักของโลกหลายประการที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทย โดยปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑.๔.๑ การเติบโตของชนชั้นกลางและรายได้ที่เพิ่มขึ้น (Growing middle class and rising disposable income) ด้วยพัฒนาการทางเศรษฐกิจโลกอย่างต่อเนื่องและโอกาสทางธุรกิจที่เพิ่มสูงขึ้น ประชากร ในกลุ่มชนชั้นกลางทั่วโลก มีแนวโน้มการเติบโตกว่าร้อยละ ๕ ต่อปีในช่วงปี ๒๕๕๒ – ๒๕๗๓ โดยปัจจัยขับเคลื่อนหลัก มาจากประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก และเมื่อพิจารณา ๑๐ อันดับสูงสุดของนักท่องเที่ยวขาเข้าในประเทศไทย พบว่า เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศที่มีสัดส่วนของกลุ่มคนชนชั้นกลางค่อนข้างสูง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน และชาวอินเดีย อีกทั้งคาดว่าจะมีอัตราการเติบโตของสัดส่วนของกลุ่มคนชนชั้นกลางเพิ่มสูงขึ้นอีกในอนาคต ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความเต็มใจในการใช้จ่ายระหว่างการท่องเที่ยวในระดับสูง ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญ กับการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการทางด้านคุณค่าและมีความสอดคล้อง ทางด้านภาษากับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เพื่อเป็นการแปรแนวโน้มของโลกให้เป็นการพัฒนาทางด้านรายได้ให้แก่อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวของไทย

๑.๔.๒ การเติบโตของสายการบินต้นทุนต่ำ (Low cost carriers [LCC] on the rise) จะส่งผล ต่อการพัฒนาการเชื่อมต่อและเพิ่มความสะดวกในเส้นทางการเดินทางภายในและระหว่างประเทศทั่วโลก อันจะเป็น การเพิ่มทางเลือกในการเดินทางและลดค่าใช้จ่าย จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเติบโตของการเดินทางและจำนวนของนักท่องเที่ยวทั่วโลก โดยคาดการณ์ว่าความต้องการท่องเที่ยวด้วยบริการสายการบินต้นทุนต่ำจะได้รับความนิยม มากขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปัจจุบันการใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำเพื่อเดินทางท่องเที่ยว มีส่วนแบ่งการตลาด อยู่ที่ร้อยละ ๒๖ ของการเดินทางทางอากาศทั่วโลก โดยในประเทศไทยมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ ๒๔ สำหรับเที่ยวบินระหว่างประเทศ และร้อยละ ๖๓ สำหรับเที่ยวบินในประเทศ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็น ในการสนับสนุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเส้นทางคมนาคมทางอากาศ รวมถึง การส่งเสริมความร่วมมือ ของสายการบินในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในประเทศสู่เมืองรองต่างๆ การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวกับประเทศ เพื่อนบ้านและการเชื่อมต่อระหว่างประเทศ เชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ อาทิจีน และอินเดีย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จากกลุ่มประเทศดังกล่าวให้เดินทางสู่ประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

๑.๔.๓ การเติบโตของสังคมผู้สูงอายุซึ่งมีการใช้จ่ายใช้สอย เพื่อการท่องเที่ยวสูง (Ageing population with high willingness to spend) จากการคาดการณ์ของ Horwath HTL ในอีก ๓๕ ปีข้างหน้าหรือภายในปีพ.ศ. ๒๕๙๓ จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปต่อประชากรโลกเพิ่มสูงขึ้นกว่าร้อยละ ๒๑ เมื่อเทียบ กับปี๒๕๕๖ ซึ่งมีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งหมดเพียงร้อยละ ๑๒ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเหล่านี้ถือเป็น กลุ่มที่มีความเต็มใจในการใช้จ่ายใช้สอยระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวต่อปี สูงกว่านักท่องเที่ยวในช่วงอายุอื่น เช่น กลุ่ม Millennials หรือกลุ่ม GenY ถึง ๓ เท่า โดยในปี ๒๕๕๘ นักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุทั่วโลกมีค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๘,๗๓๖ เหรียญสหรัฐต่อคนต่อปีในขณะที่ค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวของกลุ่ม Millennials เฉลี่ยอยู่ที่ ๒,๙๑๕ เหรียญสหรัฐ

ดังนั้น กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุนับเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพสูงและควรให้ความสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้โดยการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวตามหลักการ Tourism For All เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

๑.๔.๔ การใช้เทคโนโลยีระหว่างการท่องเที่ยว (Adoption of travel technology during the travel journey) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้สื่อสังคมออนไลน์หรือช่องทางออนไลน์มีส่วนสำคัญในการสืบค้นข้อมูล และเพิ่มความสะดวกสบายตลอดการเดินทางของนักท่องเที่ยว จากการคาดการณ์ของ Euromonitor พบว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยของรายได้จากการใช้ช่องทางออนไลน์สำหรับการท่องเที่ยวทั่วโลก (Global online travel revenues growth) อยู่ที่ร้อยละ ๑๐ ต่อปีโดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๖๖ พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี ๒๕๕๔ เป็น ๓๖๓ พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี ๒๕๖๓ อย่างไรก็ตามโครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยในปัจจุบัน ยังเป็นข้อจำกัดการพัฒนา ดังนั้นรัฐบาลควรให้ความสำคัญในการลงทุนพัฒนาและส่งเสริมระบบการท่องเที่ยว ผ่านช่องทางออนไลน์และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ให้กับธุรกิจท้องถิ่น เพื่อตอบสนองต่อแนวโน้มการท่องเที่ยวที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวของไทยยังล้าหลังด้านการส่งเสริมข้อมูลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทางออนไลน์ที่ต้องเร่งพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในอนาคต

๑.๔.๕ นักท่องเที่ยวมุ่งเน้นประสบการณ์และให้ความสำคัญกับความรู้เชิงลึกของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ (Experiential travelers with more sophisticated expectations) ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ กับการแสวงหาประสบการณ์ที่มากกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบเดิมๆ ทั่วไป โดยต้องการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนและประเพณี ท้องถิ่นอย่างแท้จริง มากกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่กำลังได้รับ ความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ และการจัดสรรแพ็คเกจการท่องเที่ยวที่สามารถให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ โดยการร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น

๑.๔.๖ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเชิงรูปแบบการท่องเที่ยว (Tourism segment trends) เนื่องด้วย ปัจจัยและแนวโน้มที่กำลังเปลี่ยนแปลงในทุกมิติส่งผลให้กลุ่มนักท่องเที่ยวในอนาคตมีจุดประสงค์ในการท่องเที่ยวที่แปรเปลี่ยนจากเดิม อีกทั้งวิวัฒนาการดังกล่าวจะส่งผลสำคัญต่อตลาดการท่องเที่ยวโลก โดยสามารถจำแนกตามพฤติกรรม ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ออกเป็น ๑๓ กลุ่ม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) การท่องเที่ยวทางทะเล และชายหาด (Sea Sun Sand Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการเลือกซื้อสินค้า (Shopping Tourism) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy tourism) การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการและความบันเทิง (Entertainment Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health & Wellness Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อม และนิเวศ (Ecotourism) การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) การท่องเที่ยวเรือสำราญ (Cruise Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Religious Tourism) แนวโน้มในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า นักท่องเที่ยวที่ยังคงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักของโลก ได้แก่ นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด และนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีส่วนแบ่งทางตลาดเชิงมูลค่าอยู่ในระดับสูง

โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และทางทะเล และชายหาด อีกทั้งยังมีแนวโน้มการเดินทางท่องเที่ยวในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น สาเหตุประการหนึ่งมาจากความแพร่หลายของข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ผ่านกระแสโลกสังคมออนไลน์หรือสื่อสังคมดิจิทัล อีกทั้งความต้องการสัมผัสแหล่งวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิม นอกจากนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเริ่มมีแนวโน้มเติบโตอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ รวมไปถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คาดว่าจะมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นแบบทวีคูณเช่นเดียวกัน ทั้งหมดนี้เป็นผลสืบเนื่องจากรายได้ของนักท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้นและความต้องการในบริการแบบครบวงจรที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้บ่งชี้ถึงนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศ

๑.๕ ผลกระทบจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่อภาพรวมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

๑.๕.๑ ประเทศไทยมีโอกาสสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นทั้งจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวภายในประเทศ แนวโน้มการท่องเที่ยวที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม ของนักท่องเที่ยวและการเปลี่ยนแปลงเชิงรูปแบบการท่องเที่ยว แต่ด้วยปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่แข็งแกร่ง และมีการเติบโตของปัจจัยสนับสนุนอื่นๆของอุปสงค์หรือศักยภาพด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวจึงทำให้ประเทศไทย มีโอกาสสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้มากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการการท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในอนาคต

๑.๕.๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตควรมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายเชิงคุณภาพของการเติบโตด้านรายได้จากนักท่องเที่ยวในกลุ่มต่าง ๆ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ต่อประเทศ รัฐบาลไทยรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม ที่มีศักยภาพในการเติบโตในอนาคตเพื่อตอบสนองต่ออุปสงค์ของตลาดการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

๑) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงสุดสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ กลุ่มนักท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เนื่องจากประเทศไทยมีศักยภาพและความได้เปรียบในเชิงปริมาณ และความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอีกทั้งมีความพร้อมและความครบถ้วนทางการแพทย์ และคุณภาพการให้บริการด้านสุขภาพอย่างครบวงจรในราคาที่ย่อมเยาเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งในภูมิภาค หากแต่ว่าแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศไทยล้วนแล้วแต่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความเปราะบางอีกทั้งแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมหลายแห่งของประเทศยังขาดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้น เพื่อรักษาและดึงดูดนักท่องเที่ยว กลุ่มที่มีศักยภาพเหล่านี้รัฐบาลควรมุ่งเน้นยกระดับการท่องเที่ยวเหล่านี้ให้ทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว รวมทั้งจำเป็น ต้องมีการอนุรักษ์และจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเสี่ยงต่อการเสื่อมโทรม อาทิแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและ ธรรมชาติ

๒) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงระดับรองสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงอาหารกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการเลือกซื้อสินค้าและ

กลุ่มนักท่องเที่ยวทางน้ำและเรือสำราญ โดยการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างสูงและเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มี ค่าใช้จ่ายสูง เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลและพิจารณารายได้ของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวในแต่ละสาขาการท่องเที่ยวนั้นมีรายได้ที่แตกต่างกัน อาทิ นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและนักท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปที่มีรายได้ระดับปานกลาง ในขณะที่เดียวกันนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ นักท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชั้นดีหรือมีรายได้ค่อนข้างสูง ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและมีเป้าหมายด้านรายได้จากการท่องเที่ยว จึงควรให้ความสำคัญในระดับสูง (Priority) และระดับสูงมาก (High Priority) กับการพัฒนาสาขาการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และมีขีดความสามารถเหนือประเทศอื่นในภูมิภาค อีกทั้งต้องเล็งเห็นการเติบโตของความต้องการในตลาดเพื่อคว้าโอกาส ที่จะก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำในภูมิภาคในกลุ่มท่องเที่ยวที่ประเทศไทยโดดเด่น เช่น กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และกลุ่มท่องเที่ยว ทางทะเลและชายหาด เป็นต้น

๒. นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อีกทั้งมีขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับสูงตลอดจนภาครัฐยังได้ให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ผ่านยุทธศาสตร์และแผนงานด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับ ได้แก่ ระดับนานาชาติเช่น แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว อาเซียน (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๘) แผนการตลาดการท่องเที่ยวอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๓) กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศอื่นๆ เช่น CLMVT (กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม ไทย) ระดับนโยบาย เช่น (ร่าง) ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ระดับส่วนกลางเช่น ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย(พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐)แผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ระดับจังหวัดและท้องถิ่น เช่น แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแผนพัฒนาเขตพื้นที่ท่องเที่ยวระดับสาขาเช่น แผนแม่บทอุตสาหกรรมการจัดประชุมและงานแสดงสินค้า นานาชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒)

๒.๑ รายงานการคาดการณ์อนาคตการท่องเที่ยวโลกสู่ปี ๒๕๗๓ (Tourism Towards ๒๐๓๐) โดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) คาดว่าแหล่งท่องเที่ยวใหม่จะได้รับผลประโยชน์จากแนวโน้มและโอกาสที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น จึงควรเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการกำหนดนโยบาย ตลอดจนมาตรการต่าง ๆ ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การตลาด และการพัฒนาบุคลากร เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ พร้อมทั้งสามารถป้องกันและลดผลกระทบทางลบต่าง ๆ ให้การท่องเที่ยวสามารถเติบโตได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน 18 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

๒.๒ แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘) ได้มุ่งเน้นการผลักดัน การบูรณาการของอาเซียนในทุกมิติอย่างสมบูรณ์ โดยมุ่งพัฒนาการตลาดมาตรฐานคุณภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ความเชื่อมต่อการลงทุน และการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ในภูมิภาค ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาอาเซียนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนา คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวของอาเซียน และ เสริมสร้างความยั่งยืนและการกระจายรายได้สู่ทุกภาค ส่วนของการท่องเที่ยว

๒.๓ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เป็นแผนแม่บทระดับชาติ ที่วางรากฐานการพัฒนาของประเทศไทย ที่มุ่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาให้ ประเทศมีขีดความสามารถในการ แข่งขันสูง มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วน และนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม ตลอดจนสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะ เกิดขึ้นในอนาคต

๒.๔ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จะมุ่ง บรรลุเป้าหมาย ในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาว ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นั้น จะมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เชิงบูรณาการให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง คือ (๑) ส่งเสริมการสร้าง รายได้จากการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าและบริการ พัฒนา กลุ่มคลัสเตอร์ ท่องเที่ยวฟื้นฟูความเชื่อมั่นและดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาด พัฒนาทักษะ ฝีมือบุคลากร และพัฒนาระบบ คมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่าย (๒) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัย จัดทำและบังคับใช้มาตรฐานด้านการท่องเที่ยว โดยปรับปรุงให้เอื้อต่อการพัฒนาสำหรับอนาคต สอดคล้องกับสถานการณ์และส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการท่องเที่ยวได้ (๓) ปรับโครงสร้าง การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

๒.๕ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) เป็นแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในช่วง รอยต่อของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับแรกและฉบับที่ ๒ โดยมีการเน้นย้ำเรื่องการวางรากฐาน การพัฒนาให้มี การปรับตัวให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลกและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยว คุณภาพอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน โดยมี ๓ ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ (๑) การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว (๒) การพัฒนาสินค้า และบริการ และ (๓) การบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อเป้าหมายการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ๒.๕ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๖๐ และเป็นแหล่งกระจายรายได้ สู่ท้องถิ่น รวมทั้งการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและชุมชนมีความเข้มแข็ง และการมีจิตสำนึกในการพัฒนา บนพื้นฐานของความสมดุลและยั่งยืน

๒.๖ แผนส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐) ที่จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งเน้นการ ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่การเป็น “แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม หรือ Preferred Destination” ซึ่งรวมถึง การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของประเทศจาก “Value for Money” ไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่รองรับ

นักท่องเที่ยวระดับคุณภาพมากขึ้น อีกทั้ง เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อผลักดันการท่องเที่ยวของประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ซึ่งคงไว้ด้วยเอกลักษณ์ความเป็นไทยรักษาสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และคำนึงถึงชุมชนและสังคมในด้านการสร้างรายได้อย่างเท่าเทียมทุกภาคส่วน โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตลาดและ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติประชาสัมพันธ เพื่อเน้นคุณค่าการท่องเที่ยวของประเทศไทย การขับเคลื่อนห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่ม และกระจายรายได้ไปยังทุกภาคส่วน และการพัฒนาข้อมูลเชิงลึกด้านความต้องการของตลาดท่องเที่ยว จากนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวดังกล่าว นำมาสู่แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) โดยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยในระยะ ๕ ปีถัดไป ควรกำหนดภายใต้กรอบแนวคิดหลัก ๆ ดังนี้ หลักการสำคัญ คือ ส่งเสริมความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของประเทศ วางตำแหน่งทางการตลาดเป็นแหล่งท่องเที่ยว คุณภาพ เป็นแหล่งเพิ่มรายได้และกระจายความเจริญสู่ประชาชนเชิงรุก อัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย เป้าหมายของการพัฒนา คือ การยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว การบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพอย่างยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก คือการยกระดับสินค้าและบริการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงคุณภาพ การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทุกรูปแบบอย่างมีมาตรฐาน โดยการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบ เสริมสร้าง พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวและบริการให้ครอบคลุมทุกรูปแบบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้านธุรกิจ การถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ ในประเทศไทย รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวเพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำคุณภาพ ของแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการระดับโลก

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการอย่างยั่งยืน โดยการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการ ตั้งอยู่บนพื้นฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งใน เชิงอัตลักษณ์ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ ได้แก่ การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ การส่งเสริมสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนผู้ประกอบการ ให้ใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการ การดูแลรักษา และปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) สร้างสมดุลในแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการ ทั้งในเชิงพื้นที่เชิงเวลา ฤดูกาลและรูปแบบการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมความสมดุลเชิงพื้นที่ในการท่องเที่ยว ทั้งในแง่การกระจายรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดตั้ง เขตพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดและพื้นที่ที่มีศักยภาพ การพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองรอง การพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาสินค้าและบริการที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น เป็นต้น และการส่งเสริมความสมดุลเชิงเวลาและฤดูกาลใน

การท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปี ในพื้นที่ต่างๆ การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ (Man - Made Attractions) เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๑) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวโดยการพัฒนากระบวนการคมนาคมขนส่งในการเดินทางเข้าสู่ประเทศ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ได้แก่ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับระบบขนส่งสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว พัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สามารถ เชื่อมโยงกับรูปแบบการเดินทางอื่นๆ พัฒนาศักยภาพของสนามบินในการรองรับนักท่องเที่ยว เพิ่มเส้นทางและจำนวนเที่ยวบินระหว่างประเทศและภายในประเทศที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองท่องเที่ยวรอง

๒) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว โดยการปรับปรุงระบบการตรวจคนเข้าเมือง ปรับปรุงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางผ่านแดน ปรับปรุงป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกแหล่ง เพิ่มจุดบริการ Free - WiFi ในแหล่งท่องเที่ยว จัดทำระบบบัตรโดยสารเที่ยวที่ใช้ได้กับทุกช่องทางการเดินทาง พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่ปราศจากอุปสรรคสำหรับคนทั้งมวล (Tourism for All) ได้แก่ ห้องน้ำคนพิการ ทางลาด รววจับ เป็นต้น และพัฒนาแอปพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว โดยการสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ เพื่อป้องกันและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ได้แก่ กล้องวงจรปิด เครื่องแปลภาษา การติดตั้งไฟในสถานที่ท่องเที่ยว อุปกรณ์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเบื้องต้น จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยว ส่งเสริมสุขอนามัย ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงสุขาสาธารณะ การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๑) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และเพียงพอต่อความต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องความต้องการ ของตลาดแรงงาน สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว สนับสนุนบุคลากรให้มีสมรรถนะ ขึ้นพื้นฐานตามตำแหน่งงาน และได้รับการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐานสากล

๒) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและได้รับประโยชน์ จากการท่องเที่ยวโดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสินค้าและบริการบนพื้นฐานของมรดกและวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะธุรกิจพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจใหม่ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพิ่มช่องทางการลงทุนและพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่ภาคเอกชนภายใต้หลักการสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม Thailand ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความสมดุลให้การท่องเที่ยวไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

๑) เสริมสร้างภาพลักษณ์คุณภาพและความปลอดภัยให้กับประเทศไทย โดยการพัฒนาภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าและภาพลักษณ์ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม (Preferred Destination) ที่มีคุณภาพสูงต่อนักท่องเที่ยว การทำการตลาดเป้าหมายและสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่างๆ ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยและมาตรการป้องกันของประเทศไทย ข้อควรปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย และสิ่งไม่ควรกระทำในกรณีฉุกเฉิน เพื่อช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมการบังคับใช้และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวและสาธารณชน

๒) ส่งเสริมการตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อดึงดูดการเดินทางท่องเที่ยว และกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ โดยการส่งเสริมการตลาดแบบเฉพาะกลุ่มสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป กลุ่มตลาดระดับกลาง - บน (มีรายได้ ส่วนบุคคลสูงกว่า ๒๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี) ในพื้นที่ตลาดที่มีศักยภาพ และการทำการตลาดแบบเฉพาะกลุ่มสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มความสนใจพิเศษ เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ

๓) ส่งเสริมเอกลักษณ์ของประเทศไทยและของแต่ละท้องถิ่น ด้วยการสื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นที่เข้าใจในเวทีโลก อาทิ การสร้างคุณค่าความเป็นไทยในสินค้าและบริการต่าง ๆ ผ่านสัญลักษณ์ “Thainess” บนสินค้า และบริการที่คงอัตลักษณ์ความเป็นไทย การสื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยผ่านสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่างๆ เช่น รายการโทรทัศน์ การจัดแสดง Roadshow เป็นต้น และการส่งเสริมเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาคและจังหวัด โดยการพัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของภาคและจังหวัดต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) การสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย

๔) ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศและการท่องเที่ยวที่สมดุลเชิงพื้นที่และเวลา โดยการสร้างการรับรู้ สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล อาทิ การจัดกิจกรรมเทศกาล และงานประเพณี ประจำถิ่นในแต่ละเดือน การสร้างความนิยมของจังหวัดท่องเที่ยวรอง เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริม การขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวร่วมกับภาคเอกชน เป็นต้น และการส่งเสริม “ไทยเที่ยวไทย” ได้แก่ การสร้างค่านิยม การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศให้แก่คนไทยทุกคนในทุกเพศทุกวัย การส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มสุขภาพสตรี รวมถึงการสนับสนุนมาตรการทางการเงินเพื่อส่งเสริมการใช้จ่าย ช่วงการท่องเที่ยว อาทิ มาตรการการลดหย่อนทางภาษี

๕) ส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการใช้เทคโนโลยีในการทำการตลาด ด้วยการส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการทำการตลาด ได้แก่ การร่วมมือกับชุมชนในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการ ทางการท่องเที่ยว ให้สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและสอดคล้องแบรนด์จังหวัด การส่งเสริมการตลาดร่วมกันระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชน และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการตลาด เช่น การสนับสนุนการพัฒนาและต่อยอด แอปพลิเคชันที่ส่งเสริมการทำการตลาด เพิ่มประสิทธิภาพหน่วยงานที่รับผิดชอบการตลาดดิจิทัล ทั้งในด้านการดูแล บริหาร และวิเคราะห์สถิติ ข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑) ส่งเสริมการกำกับดูแลการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมสร้าง การทำงานอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย โดยมีคณะกรรมการนโยบาย การท่องเที่ยวแห่งชาติและ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบาย ประสานงาน กำกับติดตามและประเมินผล การดำเนินงานส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่หน่วยงานระดับภูมิภาค และท้องถิ่นขับเคลื่อนแผนและการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชาติ พัฒนา กระบวนการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและ ประชาชน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ จัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการ ของหน่วยงานในทุกระดับ ผลักดันให้เกิดผล สัมฤทธิ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community - based Tourism: CBT) จัดให้มีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการภาวะวิกฤตด้านการท่องเที่ยวในทุกมิติ

๒) ปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการบังคับใช้ กฎหมายอย่างจริงจัง โดยการทบทวนแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ในปัจจุบัน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการบังคับใช้กฎหมาย อย่างจริงจัง กำหนดบทบาท และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อระเบียบ ด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความเข้าใจในระเบียบและ กฎหมายด้านการท่องเที่ยว

๓) สนับสนุนการลงทุนจากภาคเอกชนและการจัดทำศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว อาทิ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนต่างๆ และการจัดตั้งหน่วยบริหารและวิเคราะห์ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การจัดทำ Tourism Intelligence Center และ สนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลกลาง แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน

๔) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการประสานความร่วมมือ กับนานาชาติในการส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวและการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงภายใต้กรอบความร่วมมือ ระหว่างประเทศ ระดับต่างๆ เช่น APEC ASEAN GMS ACMECS IMT - GT สนับสนุนให้ตัวแทนประเทศไทย ในองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ มีบทบาทในเวทีนานาชาติ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย และ อำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว ในระดับภูมิภาค เช่น การลดขั้นตอนการเดินทางเข้าประเทศ การตรวจลงตราและใบขับขี่ที่ครอบคลุมทั้งภูมิภาค เป็นต้น ส่งเสริมความสัมพันธ์ในรูปแบบเมืองพี่เมืองน้อง ด้านการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว บนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North South Economic Corridor: NSEC) และส่งเสริมการตลาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในภาพรวมของกลุ่มประเทศ ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

“เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกษตรและอาหารปลอดภัย ท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ สังคมให้เป็นสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นบ้านเมืองน่าอยู่อาศัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตการแปรรูปอาหารและการบริการสู่ตลาดสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมชุมชนเข้มแข็ง สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

Value Chain กลยุทธ์ที่ ๒.๓ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและบริการ

๑. วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว

การวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

การกำหนดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว

การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว

การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)

สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

๓. การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร

พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว

พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยวทรัพยากร

พัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า

การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ

การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค

๕. พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว

สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ

จัดทำมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟูปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว

๖. พัฒนารัฐกิจบริการการท่องเที่ยว

การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม

พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ สปา ร้านอาหาร

พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก

พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

๗. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์

การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

“เมืองน่าทำงาน บ้านน่าอยู่อาศัย ก้าวไกลด้วยการศึกษา พัฒนาอย่างยั่งยืน”

ความหมายของวิสัยทัศน์

เมืองน่าทำงาน หมายถึง มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่เอื้อต่อการส่งเสริมการลงทุนและการประกอบอาชีพ ทั้งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ประมง การท่องเที่ยว เกิดการกระจายรายได้และการจ้างแรงงาน

บ้านน่าอยู่อาศัย หมายถึง มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวันอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยปลอดภัย ปราศจากมลพิษทั้งอากาศ ขยะ น้ำเสีย มีทรัพยากรธรรมชาติ ที่สมบูรณ์ ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับความช่วยเหลือและจัดสวัสดิการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง

ก้าวไกลด้วยการศึกษา หมายถึง การพัฒนาใน ๓ ส่วน คือ สถาบันการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และเด็ก เยาวชนและประชาชน

สถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษาทั้งในสังกัดและนอกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีความพร้อมในด้านอาคาร สถานที่ มีการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเรียนรู้ในปัจจุบัน

ครูและบุคลากรทางการศึกษา

มีการเพิ่มพูนความรู้และเทคนิคในการเพิ่ม

ประสิทธิภาพประสิทธิผลในการจัดการเรียน

การสอนอย่างต่อเนื่อง

เด็ก เยาวชนและประชาชน

เด็ก เยาวชนและประชาชนได้รับโอกาสทางการเรียนรู้ และเข้าถึงการเรียนรู้ได้ง่าย พัฒนาตนเอง

ให้ทันโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

สร้างให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

พัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไปสู่ คนรุ่นหลัง ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและการดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนยึดหลักการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๒. พันธกิจการพัฒนา

- ๒.๑ ส่งเสริมพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพให้แข็งแรงทุกช่วงวัย
- ๒.๒ สร้างการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อม ประเพณีและวัฒนธรรมที่ยั่งยืน
- ๒.๓ ยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาอย่างทั่วถึง
- ๒.๔ มุ่งเน้นการปฏิบัติงานและให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล
- ๒.๕ พัฒนาสังคมให้น่าอยู่ ผลักดันเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตรอุตสาหกรรมให้มีผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล
- ๒.๖ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในจังหวัดแบบมีบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม
- ๒.๗ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผน การทำงาน และกระบวนการตรวจสอบ

๓. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาการศึกษา	(๑) พัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ (๒) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	(๑) ส่งเสริมงานสาธารณสุข (๒) ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา (๓) การจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย (๔) ส่งเสริมงานสวัสดิการสังคม (๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๓. การพัฒนาเศรษฐกิจ	(๑) ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพและพัฒนา ศักยภาพกลุ่มอาชีพทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาด (๒) พัฒนาระบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงรุก (๓) ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	(๑) การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน (๒) พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง (๓) พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภค
๕. การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	(๑) ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือในการรักษาสภาพ แวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์ (๒) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ
๖. การพัฒนาการเมืองและการบริหาร	(๑) ส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพ (๒) พัฒนาระบบการให้บริการ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและสร้าง สังคมให้มีความเข้มแข็ง

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครด้วย SWOT

ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครจะมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร โดยอาศัยการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมขององค์กรตามรูปแบบการวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค การวิเคราะห์แบบ SWOT Analysis มาวิเคราะห์

จุดแข็ง (Strengths)

๑. นโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- ๑) ระบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงรุก
  - ๒) การจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
  - ๓) ส่งเสริมงานสาธารณสุข
  - ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
  - ๕) พัฒนาการคมนาคมขนส่งและปรับปรุงสาธารณูปโภค
  - ๖) ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือในการรักษาสภาพแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์
  - ๗) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ
  - ๘) พัฒนาระบบการให้บริการอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. จังหวัดสมุทรสาครมีระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีความพร้อม
๓. จังหวัดสมุทรสาครมีต้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายชาติพันธุ์ ได้แก่ ประวัติศาสตร์ การตั้งถิ่นฐาน ประเพณี ภาษา ศิลปกรรม
๔. จังหวัดสมุทรสาครมีป่าชายเลนเป็นต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เนื่องจากเป็นห่วงโซ่อาหารเป็นแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่สำคัญ
๕. จังหวัดสมุทรสาครเป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน ได้แก่ กล้วยไม้ มะพร้าว น้ำหอม เป็นต้น
๖. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีงบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งทางตรงและทางอ้อม
๗. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อรองรับและสนับสนุนการท่องเที่ยว
๘. จังหวัดสมุทรสาครมีปราชญ์ท้องถิ่นที่มีความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้าน ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพ และสร้างรายได้ของประชาชน
๙. จังหวัดสมุทรสาครมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตปริมณฑลติดกับกรุงเทพมหานคร โดยมีเส้นทางหลักคือ ถนนพระราม ๒ ที่สามารถเชื่อมต่อไปยัง กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสงคราม ราชบุรี นครปฐม
๑๐. บุคลากรในองค์กรมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาต่อยอดทางด้านการท่องเที่ยวได้ง่าย

จุดอ่อน (weaknesses)

๑. ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะขาดความเชื่อมโยงเส้นทางที่จะไปยังแหล่งท่องเที่ยว
๒. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างถนนที่เป็นเส้นทางหลักไปยังเส้นทางรองที่จะไปยังแหล่งท่องเที่ยว
๓. ความหลากหลายชาติพันธุ์ และประชากรแฝงที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ยากต่อการควบคุมดูแลส่งผลกระทบต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๔. มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากทำให้มลพิษทางน้ำ ทางอากาศ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๕. ภายในองค์กรยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการท่องเที่ยวโดยตรง
๖. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง
๗. บุคลากรมีปัญหาด้านความสามารถทางภาษา

โอกาส (Opportunities)

๑. พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๑๗ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ที่สนับสนุนด้านการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้
  - (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
  - (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
  - (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
  - (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๒. เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๕๙ สามารถขยายตัวได้ร้อยละ ๓.๓ โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักจากการส่งออกบริการ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
๓. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐) ปรับตัวให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลกและส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพอย่างมีดุลยภาพและยั่งยืน โดยมี ๓ ยุทธศาสตร์หลักดังนี้
  - ๑) การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว
  - ๒) การพัฒนาสินค้าและบริการ
  - ๓) การบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๔. จังหวัดสมุทรสาครมีวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) โดยใช้กลยุทธ์ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและบริการ
๕. การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้จากประเทศจีนและมาเลเซีย และกลุ่มคนชนชั้นกลาง เช่น จีน อินเดีย
๖. ประเทศไทยมีทำเลที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๗. การเปิดเส้นทางเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS IMT- GT ACMECS และ BIMSTEC และ การขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำและนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในระยะใกล้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
๘. กระแสความนิยมท่องเที่ยวทางเลือก การขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวเฉพาะทาง และนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

อุปสรรค (Threats)

๑. เศรษฐกิจโลกกำลังอยู่ในช่วงฟื้นตัว โดยเฉพาะการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน
๒. ขาดความเชื่อมโยงของระบบขนส่งมวลชน ระหว่างสนามบินและตัวเมือง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๓. โรงแรมและสถานที่พักแรมยังมีข้อจำกัดในด้านมาตรฐานและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพัฒนาต่อยอดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์โลก
๔. มาตรฐานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของประเทศไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เกิดอาชญากรรม อุบัติเหตุ และการหลอกลวงนักท่องเที่ยวบ่อยครั้ง
๕. การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น
๖. การแข่งขันระหว่างบุคลากรในอาเซียน

วิเคราะห์สภาพด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

๓.๑ บทวิเคราะห์สถานการณ์ภาพด้านการท่องเที่ยวภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (weaknesses)
<p>๑. นโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนา ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวไว้ใน แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมุทรสาคร (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)</p> <p>๒. จังหวัดสมุทรสาครมีระบบคมนาคมขนส่งและ โลจิสติกส์ที่มีความพร้อม</p> <p>๓. จังหวัดสมุทรสาครมีต้นทุนทางสังคมและ วัฒนธรรมที่หลากหลายชาติพันธุ์</p> <p>๔. จังหวัดสมุทรสาครมีป่าชายเลนเป็นต้นทุนทาง ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ</p> <p>๕. จังหวัดสมุทรสาครเป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการ เกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>๖. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครมี งบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาและส่งเสริมการ ท่องเที่ยว ทั้งทางตรงและทางอ้อม</p> <p>๗. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีเครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย</p> <p>๘. จังหวัดสมุทรสาครมีปราชญ์ท้องถิ่นที่มีความรู้และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้าน</p> <p>๙. จังหวัดสมุทรสาครมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ที่เหมาะสมแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยง การคมนาคม การค้า และการท่องเที่ยว</p> <p>๑๐. บุคลากรในองค์กรมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนา ต่อยอดทางด้านการท่องเที่ยวได้ง่าย</p>	<p>๑. ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะขาดความเชื่อมโยง เส้นทางที่จะไปยังแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๒. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างถนนที่เป็นเส้นทางหลัก ไปยังเส้นทางรองที่จะไปยังแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๓. ความหลากหลายชาติพันธุ์ และประชากรแฝงที่มี อยู่เป็นจำนวนมาก ยากต่อการควบคุมดูแลส่งผลต่อ ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๔. มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากทำให้มลพิษทาง น้ำ ทางอากาศ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕. ภายในองค์กรยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านการท่องเที่ยวโดยตรง</p> <p>๖. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักไป ยังแหล่งท่องเที่ยวรอง</p> <p>๗. บุคลากรมีปัญหาด้านความสามารถทางภาษา</p>

๓.๒ บทวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวภายนอกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๑๗ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ที่สนับสนุนด้านการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม</p> <p>๒. เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๕๙ มีปัจจัยสนับสนุนหลักจากการส่งออกบริการ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐) ปรับตัวให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลกและส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพอย่างมีดุลยภาพและยั่งยืน</p> <p>๔. วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ใช้กลยุทธ์ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>๕. การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้จากประเทศจีนและมาเลเซีย และกลุ่มคนชนชั้นกลาง เช่น จีน อินเดีย</p> <p>๖. ประเทศไทยมีทำเลที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้</p> <p>๗. การเปิดเส้นทางเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS IMT-GT ACMECS และ BIMSTEC และการขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำและนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในระยะใกล้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น</p> <p>๘. กระแสความนิยมท่องเที่ยวทางเลือก การขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวเฉพาะทาง และนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น</p>	<p>๑. เศรษฐกิจโลกกำลังอยู่ในช่วงฟื้นตัว โดยเฉพาะการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน</p> <p>๒. ขาดความเชื่อมโยงของระบบขนส่งมวลชนระหว่างสนามบินและตัวเมือง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>๓. โรงแรมและสถานที่พักแรมยังมีข้อจำกัดในด้านมาตรฐานและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพัฒนาต่อยอดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวการณ์โลก</p> <p>๔. มาตรฐานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของประเทศไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เกิดอาชญากรรม อุบัติเหตุ และการหลอกลวงนักท่องเที่ยวบ่อยครั้ง</p> <p>๕. การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น</p> <p>๖. การแข่งขันระหว่างบุคลากรในอาเซียน</p>

ผลจากการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร จะนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวต่อไป

ส่วนที่ ๔

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

จากการวิเคราะห์ SWOT ที่ผ่านมาจะเห็นว่าแนวโน้มการท่องเที่ยวที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและการเปลี่ยนแปลงเชิงรูปแบบการท่องเที่ยว อีกทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวในแต่ละสาขาการท่องเที่ยวนั้นมีรายได้ที่แตกต่างกัน ผลของสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ส่งผลให้การแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ทุกประเทศต่างให้ความสำคัญกับการลงทุนและพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้ให้ประเทศ ประกอบกับบริบทที่เปลี่ยนไปทั้งสถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวที่นับวันจะทวีความรุนแรงและเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครจึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ เป้าหมาย พันธกิจ และ การพัฒนาดังนี้

๑. วิสัยทัศน์

“สมุทรสาครเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพเติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย”

๒. เป้าประสงค์

- ๒.๑ เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาคร
- ๒.๒ ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- ๒.๓ สร้างรายได้และกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน

๓. พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดแบบบูรณาการ
๒. พัฒนาสังคมให้น่าอยู่ ผลักดันเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร อุตสาหกรรม ให้มีผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล
๓. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวิถีชุมชน
๔. ส่งเสริมพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพให้แข็งแรงทุกช่วงวัย
๕. สร้างการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม ประเพณีและวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	(๑) การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน (๒) พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง (๓) พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภค	๑. จัดทำหรือปรับปรุงผังเมืองรวมจังหวัด ๒. ก่อสร้างถนนเป็นเส้นทางรองต่อจากเส้นทางหลักเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว ๓. ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า/ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ๔. ก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบประปาพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจ	(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพและพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาด (๒) พัฒนาระบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงรุก (๓) ส่งเสริมและสนับสนุน การอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. สืบสานประเพณีวัฒนธรรมความกตัญญูคู่แผ่นดินไทย ๒. สืบสานประเพณีวัฒนธรรมไทยทรงดำ ๓. เทิดพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และประเพณีห่อข้าวต้มมัดสามัคคี ๔. งานเกษตรและของดีอำเภอบ้านแพ้ว ๕. ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาคร
๓. การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	(๑) ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือในการรักษาสภาพแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์ (๒) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ	๑. สนับสนุนโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนสิ่งแวดล้อม ๒. การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน ๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาหน้าทะเลกัดเซาะชายฝั่ง ๔. กำจัดวัชพืชในแม่น้ำท่าจีนและลำคลอง ๕. เสริมสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. โรงเรียนสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม
๔. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	(๑) การจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย (๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๑. เยาวชนปลอดภัยห่างไกลยาเสพติด ๒. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายแกนนำผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในสถานประกอบการและชุมชน ๓. จัดระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. การพัฒนาการเมืองและการบริหาร	(๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง (๒) พัฒนาระบบการให้บริการ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่น ๒. โครงการปรับปรุงและพัฒนาระบบจัดการข้อมูล และระบบเครือข่ายภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

ส่วนที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ไปสู่การปฏิบัติ

การจะขับเคลื่อนแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับจนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนานั้น จะต้องมีการบริหารจัดการจัดการแผนยุทธศาสตร์ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครจะต้องดำเนินการตามกลยุทธ์แนวทางดำเนินการตามความเหมาะสม และจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วน ต่อการดำเนินการในทุกขั้นตอนและแผนตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมตัดสินใจ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยระดมทรัพยากร และผนึกพลังสังคมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนายุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมควบคู่ไปกับการจัดกลไก และกระบวนการบริการการเปลี่ยนแปลงด้วยการจัดทำ และใช้แผนระดับต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน และปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณ ให้เอื้อต่อการพัฒนาสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือการส่งเสริมพัฒนาภาคการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างสมดุลและยั่งยืนดังนี้

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

การถ่ายทอดแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์ และแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนความร่วมมือร่วมใจรวมทั้งการติดตามประเมินผลจากภาคีการพัฒนา โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่กลุ่มภาคีการพัฒนา จัดให้มีกระบวนการสร้างความรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ โดยเฉพาะภารกิจและบทบาทของตนที่จะสนับสนุนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งรณรงค์ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์และแนวทางมาตรการดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายการพัฒนาฟื้นฟูและกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยการจัดประชุมชี้แจงแผนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อจะได้นำไปกำหนดเป็นกรอบแผนงาน/โครงการ และวางแผนด้านงบประมาณ กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ รวมทั้งสร้างความเข้าใจถึงระบบความสัมพันธ์และความสำคัญของภาคีพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยผ่านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่การรับรู้ของสังคมในวงกว้างให้เห็นถึงความสำคัญและเกิดจิตสำนึกในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกันบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

ภาคผนวก

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว (ประจำปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ : การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	จัดทำหรือปรับปรุงผังเมือง รวมจังหวัด	เพื่อให้มีผังเมืองรวม จังหวัดที่เป็นปัจจุบัน และใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้เกิดความคุ้มค่า	สนับสนุนการจัดทำหรือ ปรับปรุงผังเมืองรวมจังหวัด	-	-	๒๐๐,๐๐๐	ผังเมืองรวม จังหวัด	๑ ฉบับ	มีผังเมืองรวมจังหวัดที่เป็น ปัจจุบัน จัดสรรการใช้ ประโยชน์ที่ดินให้เกิดความ คุ้มค่า	กองช่าง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	ก่อสร้างถนนเป็นเส้นทางรอง ต่อจากเส้นทางหลักเข้าสู่ สถานที่ท่องเที่ยว - ก่อสร้างถนน คสล. สายตุ้ยฟาร์มต่อจาก ถนน คสล. เดิมไปทาง ทิศตะวันออก ถึง คลองบางขุนเทียน หมู่ที่ ๖ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมืองฯ	เพื่อพัฒนาเส้นทาง การคมนาคมให้ ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ความปลอดภัย ในการสัญจร	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๗ เมตร ระยะทาง ๒,๓๐๐ เมตร หนา ๐.๒๐ เมตร	๓๒,๒๐๐,๐๐๐	-	-	ขนาดพื้นที่ ดำเนินการ แล้วเสร็จ	ไม่น้อยกว่า ๑๖,๑๐๐ ตร.ม.	เกิดความเชื่อมโยงการ คมนาคมภายในจังหวัด และประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภค

ลำดับ ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า/ติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะในเขตจังหวัดสมุทรสาคร	๑. เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวกในการสัญจร ๒. เพื่อความ ปลอดภัยในชีวิตและ สินทรัพย์	๑. จัดหาหม้อแปลงไฟฟ้า ๒. เสายไฟฟ้า สายไฟ ๓. ไฟส่องสว่าง ฯลฯ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนการ ขยายเขต ไฟฟ้า/ติดตั้ง ไฟฟ้า สาธารณะ	๓ แห่ง	ประชาชนได้รับความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๒.	ก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบ ประปาพื้นที่จังหวัด สมุทรสาคร	เพื่อให้ประชาชนมี น้ำสำหรับอุปโภค บริโภคเพียงพอและ ทั่วถึง	๑. ขุดเจาะบ่อบาดาล ๒. ก่อสร้างท่อถึงเก็บน้ำ ๓. เดินท่อน้ำประปา ๔. ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ ฯลฯ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนการ ก่อสร้าง/ ปรับปรุง ระบบประปา	๔ แห่ง	ประชาชนมีน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภคอย่าง เพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพและพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาด

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	งานเกษตรและของดีอำเภอ บ้านแพ้ว	เพื่อเป็นการเผยแพร่ ชื่อเสียงผลผลิต ทางการเกษตรและ จำหน่ายสินค้าให้กับ ประชาชนโดยตรง	๑. ขบวนการผลไม้ ไม้ดอก ไม้ประดับ ๒. ออกร้านจำหน่ายสินค้า ทางการเกษตร ๓. นิทรรศการทาง การเกษตร ฯลฯ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน นักท่องเที่ยวที่ เข้าชมงานและ เลือกซื้อสินค้า ทางการเกษตร	๕,๐๐๐ คน	ประชาชนได้บริโภคผลไม้ ราคาถูกและรู้จักชื่อเสียง ของผลผลิตทางการเกษตร ของอำเภอบ้านแพ้ว	สำนักปลัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาระบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงรุก

ลำดับ ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่า เป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	ประชาสัมพันธ์และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัด สมุทรสาคร	๑. เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมและ แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่ รวมทั้งประเพณีและ วัฒนธรรมของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ๒. เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนจังหวัด สมุทรสาคร ๓. เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	นักท่องเที่ยวชาว ไทย และ ต่างประเทศ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวน นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ ที่มาท่องเที่ยว ในจังหวัด สมุทรสาคร เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับ ปีงบประมาณ ที่ผ่านมา	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐	รายได้รวมของ จังหวัดเพิ่มขึ้นส่งผล ให้คุณภาพชีวิตของ ประชาชนในจังหวัด สมุทรสาครดีขึ้น	สำนักปลัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมและสนับสนุน การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	สืบสานประเพณีวัฒนธรรม ความกตัญญูคู่แผ่นดินไทย	เพื่ออนุรักษ์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทย ให้ดำรงไว้ตลอดไป	สนับสนุนวัดคลองตันราษฎร์ บำรุงจัดงานประเพณี สงกรานต์	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน ประชาชน ที่เข้าร่วมงาน	๑,๐๐๐ คน	ขนบธรรมเนียมประเพณี ของไทยคงอยู่สืบต่อไป	กองการศึกษาฯ
๒.	สืบสานประเพณีวัฒนธรรม ไทยทรงดำ	เพื่อเป็นการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น	สนับสนุนงบประมาณจัดงาน สืบสานประเพณีวัฒนธรรม ไทยทรงดำ	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวน ประชาชน ที่เข้าร่วมงาน	๘๐๐ คน	อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป	กองการศึกษาฯ
๓.	เทิดพระเกียรติสมเด็จพระ เจ้าตากสินมหาราช และ ประเพณีห่อข้าวต้มมัด สามัคคี	เพื่อเทิดพระเกียรติ สมเด็จพระเจ้า ตากสินมหาราช และสืบสานประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น	สนับสนุนวัดหนองงนไช้ จัดงานเกียรติสมเด็จพระ เจ้าตากสินมหาราช และประเพณีห่อข้าวต้มมัด สามัคคี	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ประชาชน ที่เข้าร่วมงาน	๕๐๐ คน	เกิดความรัก ความสามัคคี ของประชาชนในท้องถิ่น	กองการศึกษาฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการรักษาสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์

ลำดับ ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	สนับสนุนโรงเรียนเครือข่าย โรงเรียนสิ่งแวดล้อม	เพื่อสร้างจิตสำนึก ด้านสิ่งแวดล้อม และปลูกฝังแนวคิด จิตสาธารณะ แก่เยาวชน	สนับสนุนการจัดกิจกรรม ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แก่โรงเรียนเครือข่าย	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ของโรงเรียน เครือข่าย	๑๐ กิจกรรม	เยาวชนได้รับการปลูกฝัง ให้ตระหนักถึงคุณค่า ของสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	กองแผนฯ
๒.	โรงเรียนสิ่งแวดล้อม	เพื่อเสริมสร้างให้ เยาวชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนตระหนักถึง ความสำคัญของ สิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ	จัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการปัญหา สิ่งแวดล้อม โดยคัดเลือก นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียน ที่ผ่านหลักสูตร โรงเรียน สิ่งแวดล้อม	๘๐ คน	เยาวชนได้รับการปลูกฝัง ให้ตระหนักถึงคุณค่า ของสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	กองแผนฯ
๓.	เสริมสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของ ภาคประชาชนในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. เพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และ จิตสำนึกในการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้แก่ประชาชน ๒. เพื่อสนับสนุน ให้เกิดเครือข่าย ภาคประชาชน ในการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม	๑. การกำจัดผักตบชวา ๒. การติดตาม ตรวจสอบ และฟื้นฟูคุณภาพน้ำ ๓. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พื้นที่สีเขียว ระบบนิเวศน์ ป่าชายเลน และทรัพยากร ชายฝั่ง ฯลฯ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม แก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม ที่ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการ ดำเนินงาน	๑ กิจกรรม	เกิดความร่วมมือจาก ภาคประชาชนในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และ การลดมลพิษ	กองแผนฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน	เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน	๑. ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน ๒. อบรมให้ความรู้ด้านขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน ๓. สร้างความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน ฯลฯ	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	๓๐๐ คน	ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ	กองแผนฯ
๒.	ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง	เพื่อลดแรงคลื่นและรักษาพื้นที่ชายฝั่ง	๑. เรียงหิน ๒. สร้างแนวชะลอคลื่นและดินเลน ๓. ก่อสร้างเขื่อน ฯลฯ	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	ความยาวแนวกันคลื่น/ชะลอคลื่นที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร	การกัดเซาะชายฝั่งลดลง	กองช่าง
๓.	กำจัดวัชพืชในแม่น้ำท่าจีนและลำคลอง	เพื่อลดปริมาณวัชพืชในแม่น้ำท่าจีนและลำคลองต่าง ๆ	จัดเก็บวัชพืชในแม่น้ำท่าจีน คลองต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสาคร	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	ปริมาณการจัดเก็บ/วัน	๒๐๐ ตัน	แม่น้ำท่าจีน และคลองสาธารณะมีความสะอาด	กองช่าง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ : การจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	จัดระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๑. เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน	๑. รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ๒. ติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ๓. การป้องกัน และลดอุบัติเหตุทางถนน ๔. สนับสนุนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๒ กิจกรรม	สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ : ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	พัฒนาศักยภาพเครือข่ายแกนนำผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในสถานประกอบการและชุมชน	เพื่อสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานประกอบการและชุมชน	ฝึกอบรมให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและผู้นำชุมชนรอบสถานประกอบการประมาณ ๑๕๐ คน	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	ร้อยละของสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานมยส. หรือร้อยละของชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ปลอดภัยชุมชน	๒๐	มีเครือข่ายเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานประกอบการ และชุมชน	กองแผนฯ
๒.	เยาวชนปลอดภัยห่างไกลยาเสพติด	เพื่อสร้างผู้นำเยาวชนในการต่อต้านและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา และชุมชน	ฝึกอบรมให้ความรู้กับเด็กเยาวชน ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา จำนวน ๓ รุ่น ๆ ละ ๑๕๐ คน	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละของสถานศึกษาที่มีแกนนำนักเรียน/นักศึกษาดำเนินกิจกรรมป้องกันและต่อต้านยาเสพติด	๓๐	ผู้เข้าอบรมสามารถเป็นแกนนำในการป้องกันและต่อต้านการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาและชุมชน	กองแผนฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาการเมืองและการบริหาร

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่น	๑. เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบจ.สมุทรสาคร ๒. เพื่อสามารถนำไปสู่การแก้ไข ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ๓. เพื่อบูรณาการความร่วมมือระหว่าง อบจ. หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ๔. เพื่อรับทราบข้อมูลการพัฒนา ปัญหาและความต้องการในแต่ละพื้นที่	๑. จัดเวทีสาธารณะ/ ประชาคมท้องถิ่น ๒. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการ พัฒนาท้องถิ่นระหว่าง อบจ. กับภาคประชาชน ๓. ประสานความร่วมมือ ระหว่าง อบจ. หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชนในการแก้ไข ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ๔. กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการ วางแผนการนำแผน ไปสู่การปฏิบัติ	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวน กิจกรรม ส่งเสริม การมีส่วนร่วม ในการพัฒนา ท้องถิ่น	ไม่น้อยกว่า ๒ กิจกรรม	๑. จัดบริการสาธารณะและ พัฒนาท้องถิ่นได้ตรง ประเด็นปัญหาและความ ต้องการของประชาชนและ สามารถเข้าถึงบริการ สาธารณะได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ๒. สามารถนำแผนพัฒนา ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ๓. ประชาชนมีส่วนร่วม ในการวางแผน การทำงาน การตรวจสอบ และ สนับสนุนการดำเนิน กิจกรรมของ อบจ. สมุทรสาคร ได้อย่างเต็มที่	กองแผนฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาการเมืองและการบริหาร

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาระบบการให้บริการ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ลำดับที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา			ตัวชี้วัด (KPI)	ค่าเป้าหมาย	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑				
๑.	ปรับปรุงและพัฒนา ระบบจัดการข้อมูล ระบบอินเทอร์เน็ต และ ระบบเครือข่ายภายใน	๑. เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ ในการทำงานของ ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ ๒. เพื่อรองรับ ปริมาณข้อมูล ระบบงาน ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศที่เพิ่ม มากขึ้น และลด ความเสี่ยงที่อาจจะ เกิดความเสียหาย กับข้อมูล ๓. เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการ ให้บริการระบบงาน ต่าง ๆ แก่หน่วยงาน ภาครัฐ เอกชน ตลอดจนประชาชน ในพื้นที่ได้อย่าง ต่อเนื่อง	๑. ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ แม่ข่าย ๒. ติดตั้งอุปกรณ์เครือข่าย ๓. ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกัน เครือข่าย ๔. ติดตั้งอุปกรณ์จัดเก็บ Log File ระบบเครือข่าย ฯลฯ	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวนเครื่อง คอมพิวเตอร์ ภายใน สำนักงานที่ เชื่อมต่อระบบ เครือข่ายฯ	ทุกเครื่อง	มีระบบเทคโนโลยี สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการระบบงาน ต่าง ๆ แก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ตลอดจนประชาชน ในพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง และเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อองค์กร	สำนักปลัดฯ